Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskich w Michniowie oddział Muzeum Wsi Kieleckiej

Prezentacja uzupełniająca do warsztatów „Wojna oczami dziecka” MICHNIÓW 1943

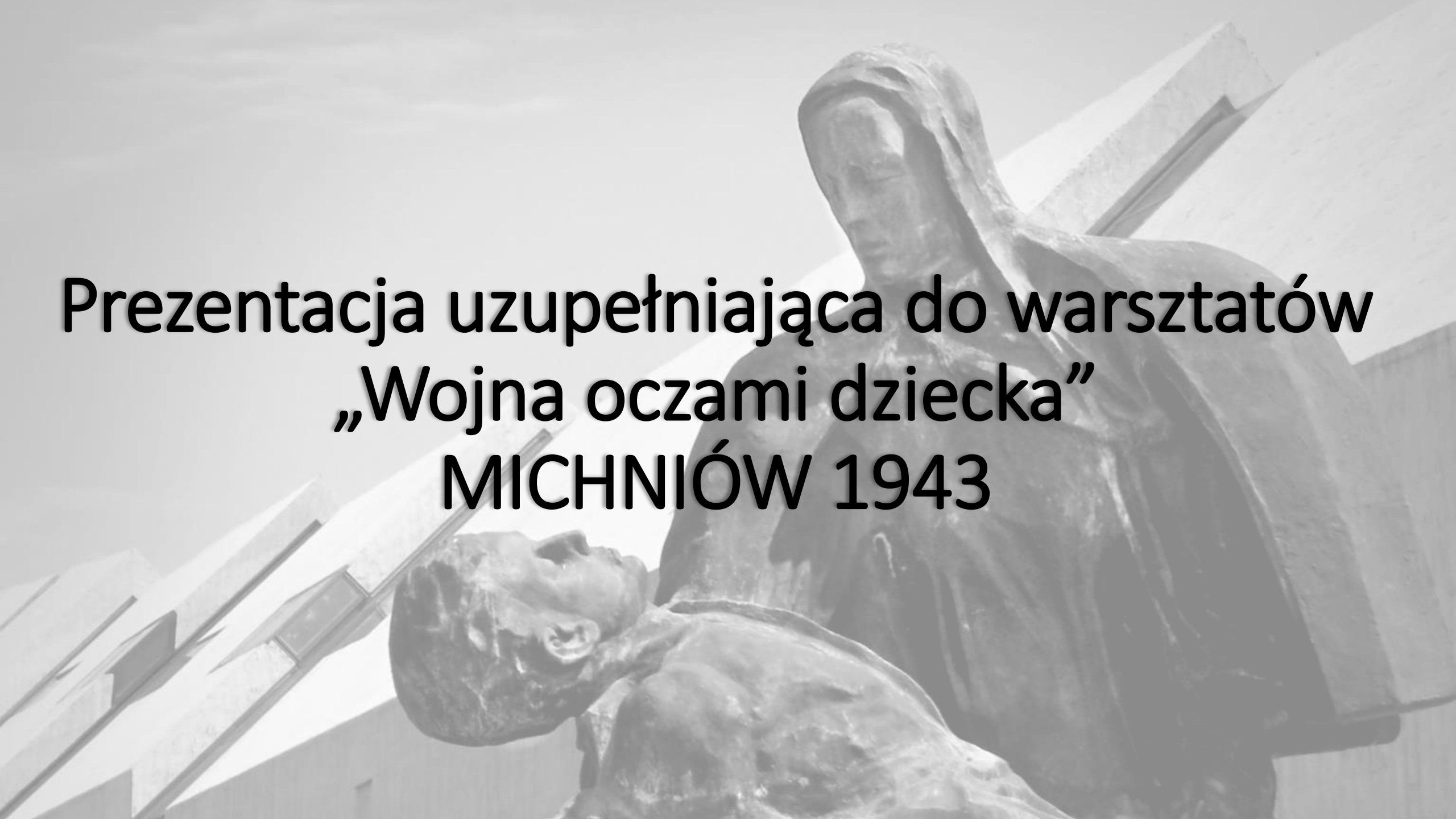

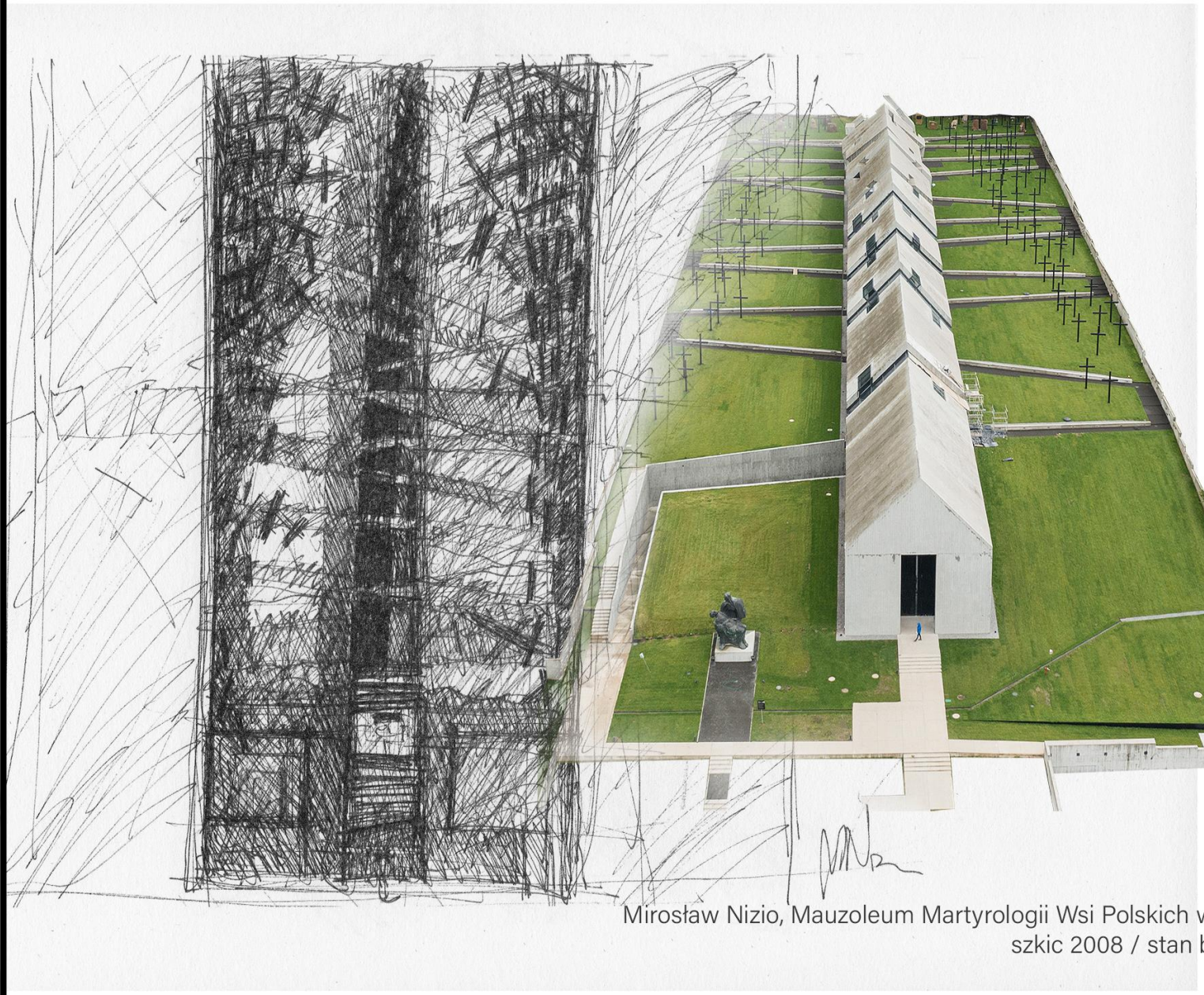

Mirosław Nizio, Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskich w Michniowie
szkic 2008 / stan budowy 2020

Grób zbiorowy zamordowanych podczas pacyfikacji 12-13 lipca 1943 r., i ofiar innych represji, 1945 r.

Symbolika

Symbolika

Pieta Michniowska,

projekt Wacława Staweckiego

1993 r.

Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskich
w Michniowie

Symbolika

Pacyfikacja Michniowa w dniach 12-13 lipca 1943 r.

W nocy z 2 na 3 lipca 1943 r. partyzanci z Wykusu przeprowadzili atak na niemiecki pociąg na stacji Łączna. 8 lipca 1943 r. w Radomiu odbyła się narada, podczas której Niemcy podjęli decyzję o akcji pacyfikacyjnej w Michniowie.

12 lipca pomiędzy godziną trzecią a czwartą rano wokół Michniowa zacisnął się podwójny pierścień okrążenia.

Dziewięć osób wywieziono do Kielc celem dalszych przesłuchań. Ośmioro z aresztowanych skierowano do Auschwitz. 18 michniowianek zostało zabranych i wysłanych na roboty przymusowe. Kobiety te pracowały w gospodarstwach rolnych w okolicach Hanoweru i w fabryce porcelany w Königszelt.

W nocy z 12 na 13 lipca partyzanci „Ponurego” przeprowadzili akcję odwetową, kolejny atak na niemiecki pociąg. W wagonach ,,nur für Deutsche", strzelano do wszystkich pasażerów i pozostawiono napis ,,ZEMSTA ZA MICHNIÓW".

13 lipca 1943 r. między godz. 10.00 a 11.00 Niemcy ponownie wkroczyli do Michniowa. Mordowali wszystkich bez względu na płeć i wiek. Tylko nielicznym udało się przeżyć. Najmłodszą ofiarą pacyfikacji był dziewięciodniowy Stefanek Dąbrowa spalony żywcem wraz z całą rodziną.

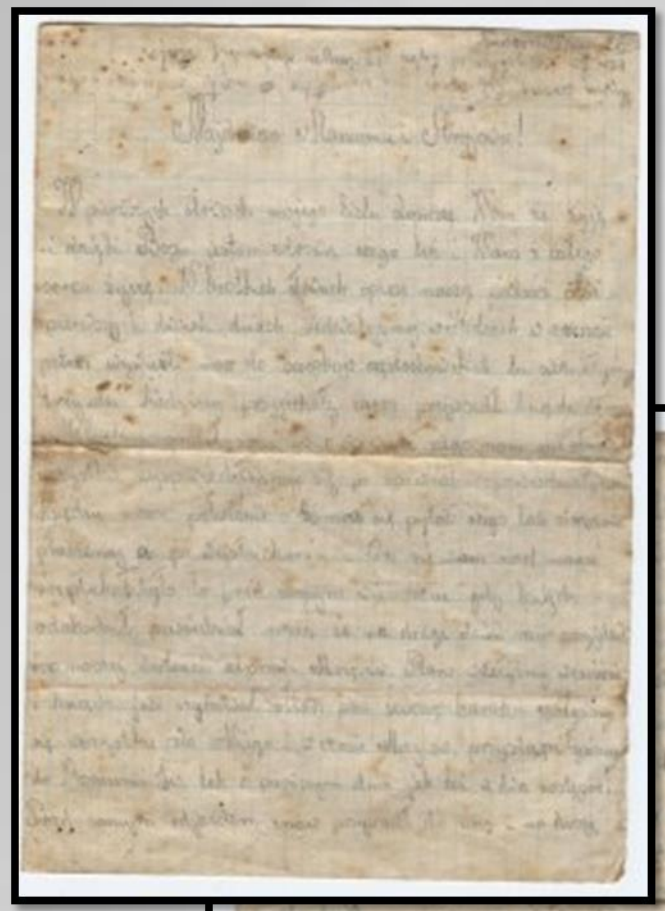

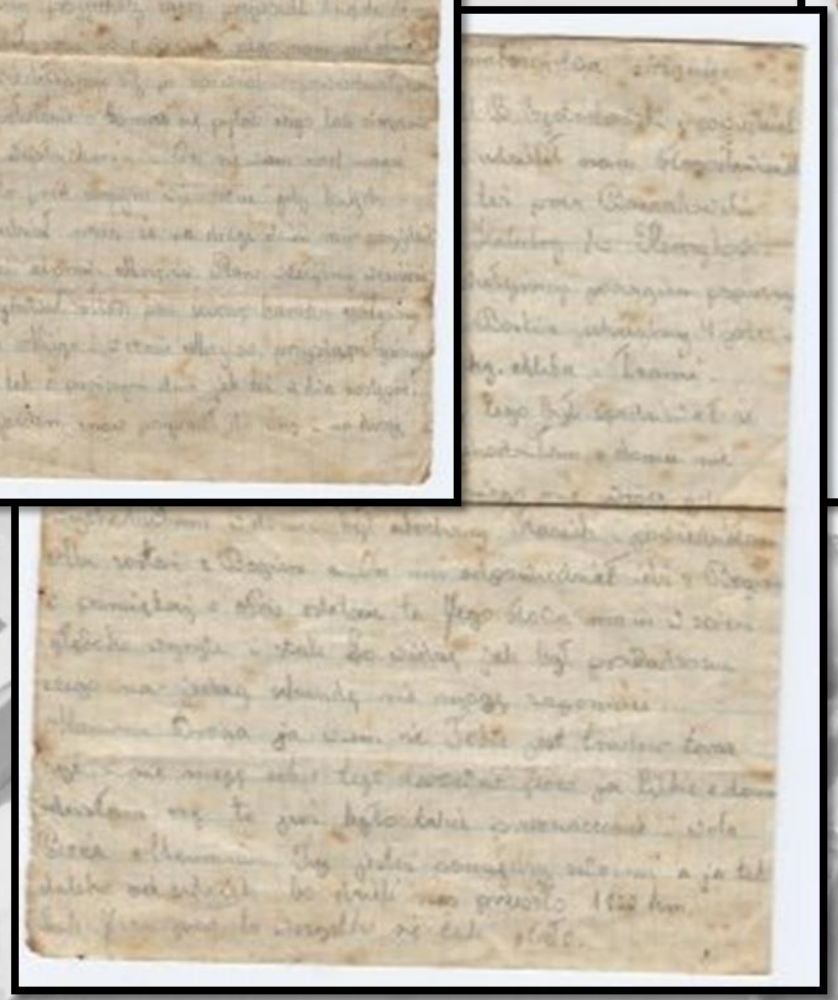

List Weroniki Krogulec z robót przymusowych, Niederwöchren, 2 VIII 1943 r. [ze zbiorów Mauzoleum w Michniowie]

Danuta, Michalina, Wiktorja, Zofia i Antonia Materek, Fabryka Porcelany w Jaworzynie Śląskiej [ze zbiorów Mauzoleum w Michniowie]